

Ude af drift

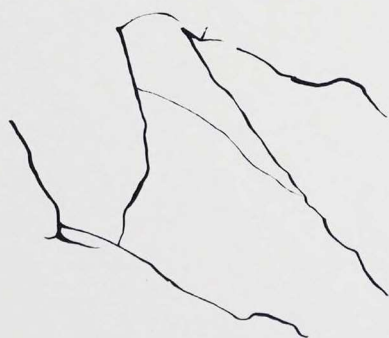
Udsmykning af Billedkunstnernes Forbunds scene på Kulturmødet. Skulpturel installation af rustet stål og kasserede pvc-presenninger fra lastbiler. Den stigeformede skulptur måler 825 x 60 x 15 cm og skiltet måler 80 x 50 cm.

2025

Stigen er syet af gamle lastbils-presenninger, som i deres "arbejdsliv" har rejst rundt på landevejene – og nu får lov til at nyde deres otium hen-slængt som kunstværk.

Værket handler om arbejde og afslapning: En blød stige, som ikke er egnet til at klatre på – den er *ude af drift*. På Kulturmødet slængede den sig hen over BKF's scene og ned på jorden. Og selvom stigen ikke fungerer som normalt, har den andre forcer: Den kan tilbyde et hvil til dem, som måske er trætte af at skulle arbejde sig op ad, stige i graderne, bryde igennem glasloftet, rejse sig fra skuffelserne, avancerer i livet, og vokse med opgaven.

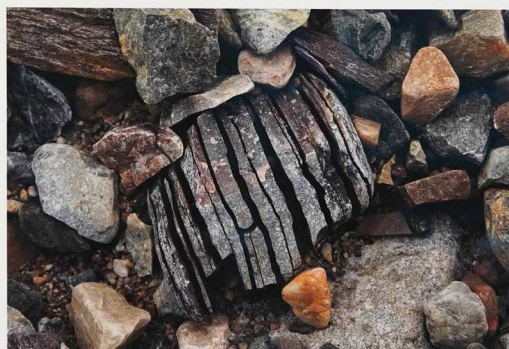
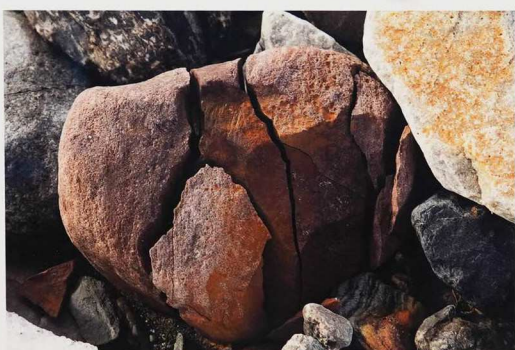
Sprængt Alfabet

Blæktegning på fotoprint i håndlavet ramme af stål, aluminium, glas og nylon. 21 x 27 cm. Del af en serie på 14 værker, vist i soloudstillingen *Jeg deler mig* på Spanien 19C i Aarhus.

2024

I disse værker bruges geologiske ar eller mønstre til at tale om krop, køn og sorg. I 2013, et par måneder efter min bror døde, tog jeg til Svalbard i en måned. Jeg havde planlagt den tur i et år, havde glædet mig så utroligt. Selvfølgelig kunne jeg ikke aflyse. Faktisk tænkte jeg at det ville være godt for mig at komme væk fra de mønstre sorgen havde skabt derhjemme. Jeg ville ud. Jeg gik ture i bjergene og blev ved med at se disse frostsprængte sten. De havde gennemgået en voldsom transformation, som havde ændret deres kroppe permanent – men også givet dem mulighed for at favne mere. Billederne

har ulmet på min harddisk i 12 år, og i sommers vidste jeg pludselig, hvad jeg ville med dem: Jeg lavede tegninger som gengav de mønstre, der opstår i sprækkerne. Som bløde fortolkninger af stenenes nye signaturer. Værkerne handler ikke kun om at falde fra hinanden og mangle ord, men også om at finde sammen på nye måder. De handler om sorg og transformation. Om at tilpasse sig og vokse, når man er under pres. Om stadig at være den samme – men også ny. Og om at opdage et nyt sprog, et spærngt alfabet.

vidste hun noget om skoven

Stedsspecifik, deltagerbaseret performance med langdigt af spørgsmål, som publikum inviteres til at skrive videre på ved selv at finde på flere spørgsmål. Varighed: 30 min. Opført i Sct. Knuds Kilde, Hjørring.

2023

Performancen og den udstilling, den var en del af, er baseret på myten om Kællingstenen, nedskrevet i 1886 af folkemindesamler Evald Tang Kristensen. Myten handler om en kvinde, der blot bekrives som "ond". Hendes ånd ikke kunne finde hvile, da hun døde, men vandrede om natten og skabte en dal, hvor hun gik. Folk var bange for at krydse dalen, så de prøvede at slippe af med hendes spøgelse, men uden held. Endelig lykkedes det for en præst at mane hendes spøgelse i jorden, og for at sikre at det blev der, drev man en stor sten ned på stedet. I Kristensens udgave af myten beskrives kvinden ikke direkte som en heks, men historier om heksesabbatter er knyttet til stenens oprindelige placering. I 1900-tallet er stenen blevet flyttet flere gange, hvilket kunne betyde at kvindens ånd er fri igen. Måske er tiden nu kommet til at fortælle hendes historie? Ved at fremføre et digt der udelukkende består af spørgsmål rette mod kvinden og ved at invitere publikum til at fortsætte digtet med deres egne spørgsmål, ønskede jeg at centrere hendes perspektiv, som var helt udeladt i den oprindelige optegnelse af myten. Hvem var hun egentlig? Desuden ønskede jeg at fremhæve heksen som en både mystisk og historisk figur, der i dag er yderst relevant i diskussioner om omsorgsarbejde, viden om naturen, køn og magt.

hvem var hun egentlig?

var hun ikke bange for mørket?

så man hende af og til i måneskæret og antog det værste?

vidste hun noget om skoven som de andre havde glemt?

*‘What if soy milk
is just milk*

introducing itself

in spanish?’

Soy Milk

Performanceinstallation, 25 min. loop, skulpturer i mørk eg, lys ask og indfarvet lærred, håndsyt artist book udgivet på forlaget Aleatorik. Vist i udstillingen *Den uvidende lærer* på Kunsthall Aarhus.

2020

I værket fremfører fem skuespillere oversættelser af den samme monolog på fem forskellige sprog. I monologen optræder et jeg, som lytter til sin nabo gennem væggen, taler i telefon med sin far, og læser e-mails: kommunikerer, genfortæller og misforstår. Fortællerens køn beskrives ikke, men kropsliggøres på forskellige vis af de fem performere. Heller ikke naboens køn beskrives, idet jeg i den første tekst bruger det pronomenet 'de' i tredjeperson ental om naboen. Denne uofficielle form oversættes forskelligt af de fem oversættere, som har arbejdet med teksten, hvilket belyser hvordan det enkelte sprog giver bestemte rammer inden- eller udenfor hvilke, vi kan forstå og udtrykke køn, som findes hinsides det binære.

Titlen henviser til en vittighed i teksten: *‘What if soy milk is just milk introducing itself in Spanish?’* Her spilles på ordet 'soy', som på engelsk betyder 'soja' og på spansk 'jeg er'. Vittigheden peger på hvordan vore bias kan gøre os blinde for sprogets flertydighed.

Bogen indeholder oversættelserne, som udgør manuskriptet for performancen. Den første danske tekst, som er udgangspunkt for kæden af oversættelser, indgår hverken i bogen eller performancen, da pointen ikke er at sammenligne den med den sidste i kæden for at finde 'fej'. Ønsket var derimod at give oversætterne frihed til at lade teksterne vokse i forlængelse af hinanden. Kun den første oversætter, som arbejdede med den norske oversættelse har haft mulighed for at referere til den første tekst – de øvrige oversættere har arbejdet efter deres egen fornemmelse og på den måde sat teksten i skred.